

[Houe]

hed mod kommunikationslinjer eller ved direkte angreb på eller likvidering af regerings- og parlamentsmedlemmer.

Endvidere er der da også den mulighed, at specialuddannede fjendtlige styrker allerede på et meget tidligt tidspunkt sættes ind mod såvel statsoverhoved som regerings- og folketingsmedlemmer. Skulle det ske, ved alle, at hele det parlamentariske centrale beslutningsforum er sat ud af spillet.

Hvis vi nu forestiller os, at dansk forsvar i en sådan situation først må kæmpe efter en vedtagelse herom i Folketinget, er det ensbetydende med betingelsesløs kapitulation, betingelsesløs endda på forhånd – eller automatisk, om man vil.

I bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 19 siges det – side 3, venstre spalte, næstsidste afsnit:

»I stedet for den nuværende forholdsordre må det derfor være oplagt, at alle danske militære enheder i en skærpet krisesituation må pålægges at optræde defensivt og søge tilbagetrækning fremfor kamp og herunder først og fremmest søge ordre fra de politiske myndigheder.«

Jo tak. Det er da en nydelig tanke, men hvis nu disse politiske myndigheder på den ene eller på den anden måde er sat ud af spillet, så kommer der jo ikke nogen ordre, så er landets væbnede styrker og civile myndigheder altså henvist til at overgive sig og det, som før sagt, endda betingelsesløst.

Om forslagene som helhed må jeg sige, at de harmonerer ganske godt med SFs og VS' indstilling til forsvaret i det hele taget og ikke mindst til de 2 partiers ønske om at gøre Danmark neutralt og afvæbnet. Det er naturligvis et legalt ønske i et demokrati, men lad mig til forslagsstillerne sige: hvis man ikke i en given situation er villig til at kæmpe for bevarelse af demokratiet, så står vi i fare for at miste det. Vi så det sidst under 2. verdenskrig, hvor politikerne stillet over for trusler efter årelang ødelæggelse af forsvaret måtte beordre betingelsesløs overgivelse og efterfølgende underkastelse under et umenneskeligt diktatur.

Vi kan komme til at se det igen. Vor forsikring imod, at det sker, er vort medlemskab af den defensive vestlige forsvarsalliance, en alliance, hvori vi har ansvaret for, at dansk territorium kan forsvares og vil blive forsvaret.

Hvis disse forslag vedtages, kan ingen af vore allierede i den demokratiske verden fæste lid til vor sikkerhedspolitik og vor vilje til at bære vores del af byrderne.

Hvordan kan noget menneske dog forsøge at bilde en hel nations befolkning ind, at sådanne forslag skulle gavne vor sikkerhed? Vi har kun et forsvar, fordi der har været en trussel imod os, og fordi et overvældende flertal af befolkningen fortsat mener, at denne trussel eksisterer. Så længe vi har et forsvar, og så længe der eksisterer en trussel imod os, må det være en selvfølge, at forsvar, politi, civilforsvar, amter og kommuner holder øvelser i, hvordan man, hvis ulykken skulle komme over os, bedst afbøder dens følger og bedst bevarer landets og befolkningens frihed.

Det skulle være unødvendigt, men for tydelighedens skyld skal jeg sige: vi kan ikke acceptere nogen af forslagene, og vi tager afstand fra den hensigt, vi mener de har.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil godt sige tak til de Konservatives repræsentant for forsøget på en dialog, og jeg vil godt fortsætte en lille smule. Folketingets forsvarsudvalg fik under sit besøg i sidste uge i Comlandjut i Rendsborg lagt klart frem, at det er et reelt problem, at vi har folk siddende med 2 forskellige kasketter på. Det gælder generalmajor Rye Andersen i Karup, som sidder med dels en NATO-kasket, dels en dansk kasket.

Med et af vores forslag – og det sprang hr. Houe let hen over, men det var måske, fordi han netop på den rejse blev opmærksom på problemet – ønsker vi, at den politiske beslutningskontrol bevares længst muligt, og der er allerede i dag i lov om forsvarrets organisation § 2, stk. 5, en bemyndigelse til forsvarsministeren, som kan overdrage den operative kommando over styrkerne til chefen for forsvarets operative styrker. Men det er lige netop præcis den officer, som har 2 kasketter på. Dermed er man i stand til at sikre, at de danske styrker overgår til NATO-kommando uden om Folketingets beslutningsproces, og det er er bl.a. det, der er formålet. Jeg er ked af, at hr. Hjortnæs end ikke har gjort sig den umage at læse vores bemærkninger til forslaget, for det kan jeg da forstå at han ikke har